

Ahmet Çolak hakkında sadece sen yazdın dedi arkadaşlar. İlk kez legal bir kitapta. Ama biraz daha ayrıntı istiyor yoldaşlar ve Ahmet Çolak sevenleri diye eklediler.

1980 yılının sonuna doğru Ahmet Çolak'ı Türkiye'den ben çıkardım. Aranıyordu benim gibi. Gazetelerde fotoğrafları da yayınlanmıştı. 12 Eylül darbesi olmuş buna rağmen ülkeden çıkmayı hiç düşünmemiştik. Ama her geçen gün etrafımızdaki çember daralıyordu. Bu çemberi güçlkle yarmış ve dışarı çıkmıştık. O sırada Ahmet Çolak ülkede kalmıştı. Ben bir ay sonra yeniden dönmüştüm ülkeye. Sıkışan bir grup arkadaşın çıkışına yardımcı olmak için. İkinci grupta Ahmet Çolak da vardı. Daha sonra 12 Eylül ve Filistin günlüğü adlı kitabımda anlattığım gibi Ahmet Çolak ve bir grup arkadaş uzun süre Lübnan'da Filistin kamplarında kalmıştık.

Ahmet Çolak, Müntecep Kesici, Ahmet Yiğenler, ben ve bir grupla birlikte orta doğuda 1982 yılında acil hareketinden ayrılmıştık. Ahmet, Müntecep Kesici ile birlikte muhalefetin başını çeken 3-4 kişiden biriydi. Peki Ahmet Çolak nasıl öldü. Öldürüldü.

Ahmet Çolak'ın ölüm tarihi Müntecep Kesici'nin ölüm tarihiyle hemen hemen aynıdır. Aralarında bir hafta ya vardır ya yoktur. Her ikisi de öldürüldüğünde acilden ayrılmışlardı.

Suriye'den Türkiye'ye (acil'in ilişkisi olan) bir kaçakçı aracılığıyla gidip dönmek üzere yola çıkan Ahmet Çolak, sınırda vurularak öldürülmüştür (1982). Ahmet Çolak'ı vuran Türkiye'den güvenlik güçleridir. MİT veya Özel tim. Ahmet'in katili 12 Eylül faşist cuntasıdır. Tabi bir ihbar olasılığı üzerinde de durmuştuk. Suriye'de sadece muhalefet olduk diye bizi öldürmek isteyen, Müntecep Kesici'yi öldüren, yoldaşlarının elini ayağını bağlayıp işkence yapan malum zihniyetin Ahmet Çolak'ı ihbar etmiş olabileceği olasılığı üzerinde de durduk. O dönem acilden ayrılan

arkadaşlardan Ahmet Yiğenler ve Kürt Hüseyin kaçakçıyı gidip buldular. Ama bir şey öğrenemediler. “pusuya düştük. Dur ihtarı oldu. Her birimiz bir tarafa kaçıştık. Silahlar patladı. Ben kurtuldum, arkadaşınız vuruldu.” Kaçakçının ifadesi buydu. Bir ihbar kokusu vardı ama kanıt yoktu.

Sevgili dostum yoldaşım Ahmet Çolak'ı yeniden saygıyla anıyorum.

MÜNTECEP KESİCİ

Muntecep Kesici'de Acile muhalefet olduğu ve Acilden ayrıldığı için öldürülmüştü. Bu konunun onlarca tanığı vardır. O zaman bizzat Muntecep vurulduğu sırada yanında olan Ahmet Yiğenler'den ve Kürt Hüseyin'den (Hüseyin bu gün İsveç'te yaşıyor) ayrıntılı bilgi almıştım. Antakyalı Cabir'de Antakyalı Enis'de bu konuyu 27 yıl sonra da olsa yazdılar. Zaten o dönem Suriye'de tüm örgütler Acil'i bu cinayetten dolayı kınamıştı. Bu olaya kaza denilemez. Zira kaza, bir silahla oynarken silah rastgele patlar ve rastgele başka birini vurursa kaza deriz. Olay böyle olmadı. Muntecep'in yakasına yapışıldı. Teslim ol denildi. Göğsüne ve kafasına silah dayandı. Silahların namlusuna mermi sürülmüştü. Silahtan anlayanlar bu detayın önemini bilir. Ve Muntecep direndi. Ve silah patladı. Bu kaza değildir. Teslim olmak istemeyen bir devrimcinin, silahsız bir insanın silahla kalleşçe katledilmesidir. Zira 1982 de, acilden yollarımız ayrılınca gerek Muntecep, gerek Ahmet Çolak, gerek benim için 'katli vacip' denilmiştir. Hatta Mihraç Ural, yazdığı özeleştiri ile saldırı arası bir yazıda, ben ve Ahmet Yiğenler için “bu arkadaşlar haklı olarak öldürüleceklerini sanıyorlardı...” diye yazmış. Yani hakkımızda 'katli vacip' diye genç sempatanların aleyhimize kışkırtılmaları (sadece muhalefet olduk ve eleştirdik diye) ve bunun sonucunda Muntecep'in öldürülmesi herkesin bildiği bir gerçektir. Kaza diye yorum yapıp dolaylı özeleşiri verenler daha dikkatli bir üslup kullanılmalıdır. Sol içi şiddet, özellikle 1980 öncesi ve sonrası yüzlerce devrimcinin ölümüne neden olmuştur. Çeyrek asır sonra bu konuda daha dürüst ve cesur özeleştiri yapılmalıdır.

Sol içi şiddet kurbanı olan sevgili dostum, yoldaşım Muntecep Kesici'yi bir kez daha saygıyla anıyorum.

EK: Müntecep Kesici'nin öldürülmesinden sonra Ben ve Ahmet Yiğenler, öldürülmek üzereyken, örgütlerin araya girmesi ve acile– mihraca baskı yapılması sonucu serbest bırakıldık. (Ressam İ. Yıldırım ve Kürt Hüseyin de bizim serbest bırakılmamız için Suriyede sol örgütleri sıkıştırmıştı. Bkz. 12 eylül ve Filistin günlüğü. Ütopya yayınları. Güneyci ressam İ. Yıldırım ile söyleşi.) Tabi yaşadıklarımız, yoldaş dediğimiz insanların kafamıza silah dayaması, ellerimizi ayaklarımızı bağlaması, ölümle tehdit edilmemiz kabul edilir, hazmedilir değildi. Sadece bu bile affedilemez bir suçtur. Bu nedenle başımızda nöbet bekleyen bir çok genç sempatizan veya kadro yıllar sonra bizi bulmuş özür dilemiş, özeleştirisi vermiştir. Sol içi şiddeti kınamıştır. Biz o dönem daha fazla insan ölmesin diye ortak bir bildiriye imza atmıştık. Serbest bırakıldıktan sonra Ahmet Çolak ve Müntecep Kesici hakkında anma bildirisini acilden ayrılanlar olarak 'Ahmet Yiğenler ve Kürt Hüseyin'le birlikte yazmış 'orta doğu da acilden ayrılan bir grup' imzasıyla Suriye'de dağıtmıştık. Tabi aradan neredeyse otuz yıl geçti. Şimdi Müntecep'in, Ahmet'in anısına saygılı olmak isteyenler, onlar hakkında yalan yanlış yazmamalıdır. En azından susmalıdır. Özellikle Müntecep konusunda. Tamam hata yaptık deyin. Bu yiğit devrimcinin ölümüne neden olduk, ona silah çektik (veya çekilmesine göz yumduk, teşvik ettik deyin) özeleştirisi veriyoruz deyip susun bari. Devrimciyiz diyorsanız eleştiriye açık olun. Devrimciyiz diyorsanız, kendinizi sorgulayın. Başkalarının eleştirisi – konuşma özgürlüğüne saygı duyun. Hiç olmazsa ölülerimize saygı gösterin. Yüzlerce Antakyalı arkadaşın dediği gibi Müntecep Kesici kararlı, yiğit bir sosyalistti. Hem Arap, hem Türk halkı tarafından sevilir sayılırdı. Hem Arap, hem Türk milliyetçiliğine karşı çıktı. Mihraç Ural'ı eleştirdiği için öldürüldü. Ahmet Çolak yine hem teorik olarak, hem pratik olarak örnek bir insan ve devrimciydi. Mihracı eleştirip acilden ayrıldı. Sınırdaki öldürüldü. Keza Samandağlı Faik de sevdiğim değerli fedakar bir devrimciydi. O da sol içi şiddet sonucu öldürüldü. Bu insanları ilk kez legal bir kitapta anan, ölümsüzleştiren biri olduğum için onur duyuyorum. İlegal örgüt broşürleri veya internet siteleri aynı etkiyi yapmıyor. Bakın bu arkadaşları ben yasal bir kitapta toplu halde andım. Onları, Hanna'yı ve diğerlerini. Engelleme çabalarına rağmen kitap binlerce insana ulaştı. Filistinlilere ulaştı. Kitapta adları geçen ölen – öldürülen kahramanlarımızın ailelerine ulaştı. Bari bu çalışmaya saygı gösterin.

12 Eylül ve Filistin Günlüğü genişletilmiş 2. baskı kitapçılara ulaşmış. Antakya'da, Mersin'de, Adana'da bulamıyoruz diyen arkadaşların dikkatine.

Not: Eğer Müntecep Kesici hakkında yazdıklarına itirazı olan varsa, Antakyalı Cabir'in, Antakyalı İsa'nın Engin'in sitesinde yazdıklarını bir daha okusunlar. (http://enginekiner.org/ana_sayfa/index.php?option=com_content&view=article&id=100:ibrahim-yalcinin-cagrisina-cevabim_dir&catid=36:konuk-yazlar)

Önce onlara yanıt versinler. Antakyalı Enis'le 12 Eylül ve Filistin Günlüğü genişletilmiş 2. Baskı da yapılan söyleşiyi okusunlar. Bırakın Engin'i veya İ. Yalçın'ı Bu arkadaşlardan gıcık mı kaptınız. Size inandırıcı gelmiyorlar mı Antakyalı olmadıklarından veya başka nedenlerle. Tamam öyle olsun. O halde Antakyalıları okuyun, dinleyin. Bakın neler yazıyorlar, neler anlatıyorlar o dönem için. Sol içi şiddet hakkında. Ve diğer benim bilmediğim, benden bizden sonra acil içinde yaşananlar hakkında. Ve sonrası için. Ben 1982'de bu hareketten ayrıldım. Benden sonraki gelişmeleri Antakyalı arkadaşlardan bizzat dinledim. Okudum. Siz de merak ediyorsanız ulaşabilir okuyabilirsiniz. Cabir'den, İsa'dan, Enis'ten başlayın okumaya. Hem Müntecep'in katli konusunu, hem bizden sonraki dönemi yani 1982 sonrası öğrenin. Ben okuduğum gibi bu arkadaşlarla bizzat konuştum. (Sadece Cabir, Enis ve İsa değil. Antakyalı M. Burgaz, Ali, Semir, Memet... v.d. lerini de dinleyin okuyun. O zaman yazdıklarımın harfiyen doğru olduğunu görür anlarsınız. Tabi bu konuyla ilgilenenler için söylüyorum bunları.)

Not2. Tiyatro çalışmamız bitti, yeni bir politik tiyatro çalışması başladı. Yani farklı bir konuda yeni bir metin yazdım. Konferanslar v.d çalışmalarım devam ediyor. Kitap fuarında 12 Eylül ve edebiyat temalı konuşma yapacağım ona hazırlanıyorum. Yazı bekleyen dergiler- gazeteler var. Lübnan'ın ulusal bir dergisinde benimle yapılan söyleşinin devamı hazırlanıyor. Yorucu da oluyor. Fransızca söyleşiyoruz oradan Arapçaya çevriliyor. Evimde internet yok. İnternet kafelere de ayıracak çok zamanım yok. Haftada bir iki internete bağlanıyorum. Dost sitelerini bile ziyaret edemiyorum. Kendi sitemi haftada bir güncelliyor hızlı bir şekilde gelen iletilerime bakıyorum. Bazen yüzlerce mesaj arasında yanlışlıkla okumadan sildiğim tanidik mesajları da oluyor. Tabi dostların, okuyucuların yapıcı katkı ve eleştirilerine ne yapıp edip bir yanıt vermeye çalışıyorum. Demem o ki her şeye cevap veremiyorum. Bazılarına da vermem zaten gerekmiyor. Öykü'ye sanal alemde saldıran sapığa, potansiyel pedofillere, adımlı sitelerinde Türklük ve din düşmanı diye afişe eden faşistlere benim cevap vermeme gerek kalmadı, o-onlar teşhir oldular. Hasan G. imzalı mektupla benim ve Tulin'in büyük bir özveriyle yaptığımız cezaevi yazışmalarımızı sanal diye karalamaya çalışan zavallı eski şef bozuntusunun başına geleni de bilen biliyor. Kuru gürültüye pabuç bırakacak değilim. Diğer yalanlara dolanlara da cevap vermeye değmez. Adil Okay bu saldırılara neden cevap vermiyor diyenlere duyurulur. Sağ olsun dostlar gereken cevabı veriyor, bunlara tavır alıyor. Altı ayda bir Antakya'ya gidiyorum. Altı ayda bir de Adana'ya, İstanbul'a. Bu yaz Samandağ Evvel temmuz festivalindeydim. Sonra Karaburun bilim kongresine katıldım. Gücüm oranında üretmeye çalışıyorum. İnanın bir iki çapulcunun hakkımda yazdığı söylenen bir iki ucube yazıyı da

okumuyorum. Arkadaşlar bahsediyor. Örneęin Antakya'dan S, Mersin'den E. Telefon ettiler, kızıma saldıran mektuptan söz ettiler. Sana yollayalım mı dediler. Silin gitsin dedim. İşleri gçleri yok hakkımda sahte imzalarla mektup dşenip her tarafa yolluyormuş bizim malum hastalar. Size de tavsiyem zaman kaybetmeyin bu sapıkların ucube yazılarıyla. Eylemlerde, etkinliklerde buluşalım. Zamanımızı iyi işlere ayıralım. Ve son haberim: Biraz daha sabredin az kaldı, 2010'da sözünü ettiğim yeni kitaplar geliyor. Biyografi alışması da bitti.

Okumanızı tavsiye ettiğim Antakya'lı Cabir'in yazısının başlığı ve linki:

[IBRAHİM YALCİNİN CAGRISINACEVABIMDIR http://engineerkiner.org/anasayfa/index.php?option=com_content&view=article&id=100:ibrahim-yalcinin-cagrisina-cevabimdir&catid=36:konus-yazlar](http://engineerkiner.org/anasayfa/index.php?option=com_content&view=article&id=100:ibrahim-yalcinin-cagrisina-cevabimdir&catid=36:konus-yazlar)